



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionvm,
Qvas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Quàm grauis & periculosa sit haeticorum & pseudochristianoru[m]
persecutio. Cap. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

Cantic. 2. & pedicas, ad capiendos viros. Hi sunt vulpes, quæ demoliuntur Domini vineas; quæ nisi paruulæ capiantur, in illum aprum degenerant aut certè proficiunt, de quo scriptum est: Exterminauit eam aper de sylua, & singularis ferus depastus est eam. Neque enim abs re caudas connexas facesque alligatas Sampsonis leguntur habere vulpeculæ; si ea figura (quod opinatus est Ambrosius) maximè significati sunt hæretici; propterea quòd liberã habeant linguam ad latrandum, sed exitus impeditos; aut religiosa principia, finem verò fraudis suæ, incendio deputatum. Ideoque & trecentas dimisit vulpes, eò quòd perfidi crucis quidem se prædicatione commendare desiderent; sed mysterium eius tenere non possunt: qui hac prædicatione composita & falsa atque simulata, vrere magis fructus conantur alienos, cum vtique crux Christi non exurat aliena merita, sed fœcundet.

Quàm grauis & periculosa sit hæreticorum & pseudochristianorum persecutio.

CAPVT XVIII.

Horum eò persecutio grauior est, quòd ex nobis exierunt, cum nõ essent ex nobis, & eadem aliquando familia comprehensi, eiusdemque domus præsidij defensi, bona Domini communia vnã nobiscum habuerunt. Hoc, inquam, est eorum persecutio grauior, quòd non ab externis proficisci, sed à fratribus videatur. Neque verò illos inconsideratè vocamus fratres, qui nos oderunt atque persequuntur, cum per Isaiam dicat Spiritus sanctus: Audite verbum Domini qui tremitis ad sermonem, dixerunt fratres vestri qui oderunt vos, & abierunt propter nomen meum, glorificetur Dominus. Quo loco Septuaginta reddiderunt, Dicite fratribus vestris qui oderunt vos & abominantur, vt glorificetur nomen Domini. Optatus verò Mileuitanus hunc ipsum Esaiæ locum proferens, vt hæreticos & scismaticos, fratres nihilominus nostros esse confirmet, per vestigia gradiens 70. interpretum legit; Vos qui timetis nomen Domini, audite nomen Domini. Hi qui vos odio habent & execrantur & nolunt se dici fratres vestros, vos tamen dicite eis, fratres nostri estis. Sunt igitur sine dubio fratres, quamuis non boni; cum illis nobisque vna fuerit spiritalis in baptismo natiuitas, sed alieni modò animi diuer-

Psal. 79.

Iudic. 15.

In Psal. 118.

serm. 11. &

lib. 7. in Lu-

eam, & La-

teranese cõ-

cilium cap. 3.

Esaiã 66. b

*Sic & Aug.
in fine libri
cõtra Dona-
tistas post
collationem.*

diuersique actus existant. Neque verò hoc nomen fratris, vllò interueniente peccato deponitur. Quid igitur grauius? quid ad animum vulnerandum potentius? quam à fratre persecutionem perpeti? Quàm acerbum esset hoc persecutionis genus, Christus ipse cum in Psalmo de suo proditore conqueritur, indicauit. Si inimicus, inquit, maledixisset mihi, sustinuissem vtique: tu verò homo vnanimis, dux meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos, in domo Dei ambulauimus cum consensu. Rursumque aliàs: Etenim homo pacis meę in quo speraui, qui edebat panes meos magnificauit super me supplantationem. Atque huius in typo Hieremias, Audiui, inquit, contumelias multorum & terrorem in circuitu, Persequimini & persequamur eum, ab omnibus viris qui erant pacifici mei, & custodientes latus meum; si quo modo decipiatur, & praualeamus aduersus eum, & consequamur vltionem ex eo. Graue autem est illum proditorem pati, quem fore sperabas defensorem; ab illo te perdi, à quo societatis iure debuisses adiuuari; pro osculo vulnus accipere, pro vitæ solatio, perniciem ac mortem reportare; & amicitiae conuiujs, malitiæ misceri venena. Quod expertus erat in sua familia Christus, vt haberet pro discipulo proditorem, hoc quoque suos passuros prædixerat, vt essent inimici hominis domestici eius, & qui prius copulati sacramento vnanimittatis fuissent, in mortiferas inimicitias scinderentur. Quàm verò periculosa, & omni cauenda vigilantia sit hæc persecutio, facillè animaduertit, qui sub specie pietatis, & professione veritatis, latere hostem intelligit. Non enim solum metuenda persecutio est, quæ subruendis ac deiiciendis Dei seruis, aperta impugnatione grassatur; facillior cautio est, vbi sit manifesta formido; & ad certamen animus ante præstruitur, quando se aduersarius confitetur. Plus metuendus est & cauendus inimicus, cum latenter obrepit, cum per pacis imaginem fallēs occultis accessibus serpit; vnde & nomen serpentis accepit. Ea est eius semper astutia, ea est circumueniendi cæca & latebrosa fallacia; sic ab initio mundi statim fefellit, & verbis mendacibus blandiens, rudes animas incauta credulitate decepit. Sic Dominum ipsum tentare conatus, quasi obreperet rursus ac falleret, accessit. Periculosa proinde hæc omnino persecutio est, quod difficillè sit cauere sibi ab ijs, qui sub nomine fra-

*Psal. 54.**Psal. 40.**Hierem. 20.**Matth. 10.**Matth. 4.*

DE VARIIS PIORVM

Genes. 4.
Genes. 9.
Genes. 27.
Iob 2.

Matth. 5.
Marc. 4.

Hierem. 9. b

Quidius.

Cantic. 5.

trum, inimici; sub nomine amicorum, hostes; sub filiorum specie, parricidæ sunt; qui sub vnitatis imagine, coniunctissimos disiungere moluntur. Abel iustum Cain scelestus per familiaritatem fratris occidit, Noë Deo probatū, Cham filius eius irrisit, Esau Iacob exulem esse paterna coëgit domo. Fortissimum militem Iob, & diaboli, patientiæ virtute, victorem, sola eius vxor tentauit inflectere. Dauidem verò regem, quoties talium inimicorum calumniæ fefellerunt? Quoties Sauli proditus? quoties quibus in locis ageret, nunciatum est? Vbiq; illi istius generis insidiæ adfuerunt. Nouerat autem Dominus hæc domesticæ calumniæ scandala, grauissimum solere fidei excidium adferre. Ideoq; præmonens, ait: Si oculus dexter scandalizat te, & si pes dexter & manus, erue & proijce abs te. Non enim de corporis membris hoc dixit, cum scandala nec pes nec manus possint adferre; sed de coniunctissimis nobis, maximeque necessarijs hominibus; ne domesticis scandalis penes nos remanentibus, aliqua nobis vitiorum labes adhæreat; & cum membri coniuncti expectetur officium, pernicies referatur. Vnusquisque, ait Propheta, se à proximo suo custodiat, & in omni fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet; vit fratrem suum deridebit, & veritatem nõ loquentur. Docuerunt enim linguam suam loqui mendacium, vt iniquè agerent, laborauerunt. Hoc & prophanus poeta querebatur.

Tuta frequensque via est, per amici fallere nomen:

Tuta frequensque licet sit via, crimen habet.

Quòd si ita quisque frater erit, vt tamen inter fratres etiam dignitate præcellat, cæterorumque dux & confirmator officij ratione habeatur, atque is interim sub defensionis prætextu fidem corrumpat, ac sub pascendi specie, errorum venena propinet: quænam accidere clades possit, istiusmodi persecutionis fraude nocentior? Propter hos illa in Canticis canticorum chara Deo & amica sponsa conqueritur, Inuenerunt me custodes qui circumeunt ciuitatem, percusserunt me & vulnerauerunt me. Tulerunt pallium meum custodes murorū. Per hos enim maximè, innocentis ac simplicis vitæ vestis detrahitur; atque vnitatis concordiaque solutis vinculis, facies Ecclesiæ diuisa & tanquam vulnerata, for-

ta, scædatur. Eodem in Cantico de filijs matris suæ sic ipsa *Cantic. 1.*
conqueritur. Nolite me considerare quòd fusca sum, quia
decolorauit me sol. Filij matris meæ pugnaverunt contra
me. Vnam hanc persecutionem, quæ à filijs matris suæ
profecta sit, tanquam si sola foret, commemorat. Ob eam
solam, quòd grauißima videretur, querula nobiscum voce col-
loquitur; ab hac denique tanquam Solis æstu, decoloratam
atque obfuscata se esse, Christi sponsa & amica lamenta-
tur. Postremò, vt Machabæis fratribus populoque Iudæo-
rum nocentissimi fuere Iudæi, qui ab illis ad hostes defece-
runt; ita populo Christiano perniciosissimi sunt inimici,
qui ab illo per scismaticas secessiones recesserunt. Atque vt
perniciosissimè sefellit Alcimus, de quo opinio fratrum hæc *1. Mach. 7.*
erat ac sermo: homo sacerdos de genere sacerdotali non de-
cipiet nos; ita nulli grauius nocent Ecclesiæ Dei, quàm ij,
qui quòd professione sunt Christiani, & ordine sacerdotes
Christi, nocere velle non putentur. Nihil tam cogit in mor-
tem, inquit Ambros. quàm sub obtentu fidei fidem violare. *Lib. de fide*
Vt enim gypsum aqua permixtum, lac colore mentitur; ita *contra Ar-*
hic per verisimilem confessionem, traditio inimica suggeritur. *rianos, ca. 10.*

*Quibus artibus, quaque ratione circumueniant in-
cautos heretici.* CAPVT XIX.

Accedit quòd & dulci blandoque sermone venenata
doctrina contegitur, ac ne dentes asperi morsusque
lupini suspecti habeantur, ouium assumuntur exu-
iæ; prophetas se Christi & seruos simulant, Christi hostes;
vt dum ipsis creditur, Christo credi & obediri videatur. Nã
vt D. Pauli verbis utar, Eiusmodi pseudoapostoli, sunt ope- *2. Corin. 11.*
rarij subdoli, transfigurantes se in apostolos Christi: Neque
id mirum, inquit, Ipse enim sathanas transfiguratur se in ange-
lum lucis; vt non magnum videri debeat, si ministri quoque
eius, iustitiæ se ministros esse, omni industria mētiantur.
Doctrinæ igitur catholicæ partem vehementer verbis ex-
tollunt, vt alteram tectius deiiciant; prædicant fidem, vt ope-
ribus detrahant; cõmendant Christi erga nos dilectionem, vt
nos viuendo securius, erga Christum perdamus charitatem:
falsis vera tanquam varios in lepra colores permiscet, vt
dum subinde veritatis viuus color aspicitur, sanitas vbique
esse putetur; zizania serunt, tritici in herba similitudine, vt
cibus